

ЗАСТОСУВАННЯ МОДУЛЬНИХ РЕМОНТНИХ ГРУП ЩОДО РЕМОНТУ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ

Савін А.А., Врадій С.Г., Троян О.Д.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного
університету «Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Одним із пріоритетних напрямів розвитку технічного забезпечення є створення мобільних, високоманеврових модульних ремонтно-відновлювальних груп, здатних оперативно реагувати на виклики бойового середовища. Проте нині існує низка системних проблем, що стримують ефективність відновлення озброєння та військової техніки (ОВТ).

1. Оснащення та мобільність. Поточні ремонтні майстерні базуються переважно на застарілих шасі (ЗІЛ-131, ГАЗ-66), які обмежують мобільність і доступ до передових позицій. Через недостатню прохідність ускладнюється евакуація пошкодженої техніки та оперативне розгортання ремонтних робіт.

2. Технічна розвідка та діагностика. Більшість підрозділів не оснащена сучасними системами діагностування технічного стану ОВТ. Відсутність електронних діагностичних приладів знижує точність оцінки ушкоджень, затримує процес ремонту та унеможливорює ефективне планування ресурсів.

3. Захист ремонтних груп. Підрозділи ремонтного забезпечення перебувають під постійною загрозою атак з повітря, зокрема ворожих дронів. Відсутність систем радіоелектронної боротьби (РЕБ) створює вразливість при розгортанні в польових умовах.

Зміна підходів до тактики дій ремонтно-відновлювальних підрозділів, дисбаланс між наявною технікою та пересувними ремонтними майстернями у бойових частинах, а також потреба в удосконаленні заходів з відновлення озброєння та військової техніки зумовлюють необхідність перегляду та оптимізації організаційно-штатної структури відповідних підрозділів.

Література:

1. Доктрина "Сили логістики" (ВКП 4-32(41).01.
2. ДСТУ STANAG 2418:2018 Процедури ремонту озброєння та військової техніки в бойових умовах, зокрема ремонту після бойових пошкоджень.